

מ"י 14981/05/18 - טומס ביאטוס נגד מדינת ישראל, אגף המכס והמע"מ - נצרת

בית משפט השלום בנצרת

מ"י 14981-05-18 אגף המכס והמע"מ - נצרת נ' ביאטוס
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

מספר בקשה: 5

לפני מבקש נגד משיבה
כב' השופטת הבכירה, דלית שרון-גרין
טומס ביאטוס ע"י ב"כ עו"ד יובל מעוז
מדינת ישראל אגף המכס והמע"מ - נצרת

החלטה

מבוא

1. לפניי בקשה שהוכתרה כ"בקשה לביטול ערבויות - ביטול עכוב יציאה מן הארץ והשבת דרכון", במסגרתה עותר המבקש להורות על ביטול הערבויות שניתנו ביום 7.5.18, על ביטול ההוראה בדבר איסור יציאתו מן הארץ ועל השבת דרכונו.

2. בתאריך 7.5.18, במסגרת דיון בבקשת המשיבה (שם - המבקשת) לשחרורו של המבקש (שם - המשיב) בתנאים, הודיעו ב"כ הצדדים כי, מבלי להסכים ביחס לעובדות כלשהן, הגיעו להסכמה לפיה החשוד ישוחרר בתנאים המגבילים שלהלן:

- החשוד לא יצור קשר עם מי מהמעורבים בפרשה וזאת במשך 30 יום מהיום.
- החשוד יפקיד סך של 25,000 ₪ בקופת בית המשפט, להבטחת קיום תנאי השחרור ולהבטחת התייצבותו במשטרה. הסכום יופקד עד ליום 8.5.18, שעה 12.00.
- החשוד יחתום על ערבות עצמית בסך של 100,000 ₪, להבטחת קיום תנאי השחרור ולהבטחת התייצבותו במשטרה.
- תחתם ערבות צד ג' בסך של 100,000 ₪, וזאת תוך שבוע ימים, לאחר הצגת פרטי הערב ואישורו ע"י מע"מ נצרת.

עמוד 1

- ינתן צו עכוב יציאה מן הארץ למשך 180 יום, ודרכו של החשוד יישאר בידי מחלקת החקירות של מע"מ נצרת.
- החשוד יתייצב לחקירה ביחידה החוקרת ככל שיידרש.
- ככל שיחליף החשוד את מספר הטלפון שלו, יודיע על כך לאלתר לתחנת מע"מ נצרת.
- אי קיום תנאי מתנאים אלה, יביא למעצרו של החשוד למשך 24 שעות עד הבאתו לפני שופט.

הסכמות אלה קיבלו תוקף של החלטה במהלך הדיון שנערך באותו יום (להלן: "תנאי השחרור").

3. בבקשתו דנן, טען המבקש כי תוקפן של הערבויות פג ביום 7.11.18, ומשלא הוגשה בקשה לחדשן, ובהנחת כי לא הוגש כתב אישום נגד המבקש, הרי שפקע תוקפן, ועל כן בקש להורות על ביטולן.
4. המשיבה התנגדה לבקשה, ובגוף תגובתה הוסיפה כי "בה בעת (היא) מבקשת מבית המשפט הנכבד להורות על הארכת תוקפן בשישה חודשים נוספים".

דין והכרעה

5. סעיף החוק הרלוונטי לענייננו הוא סעיף 58 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "החוק"), וזו לשונו:

58. (א) הערובה ותנאי השחרור בערובה יתבטלו אם לא יוגש כתב אישום נגד החשוד תוך 180 ימים; ואולם בית המשפט רשאי, בתוך תקופת הערובה, להאריך אותה ואת תנאיה, לתקופה נוספת שלא תעלה על 180 ימים, אם הוגשה בקשה באישור תובע.
- (ב) בית המשפט רשאי להורות על הארכת נוספת של הערובה ותנאיה לתקופה שלא תעלה על 90 ימים, אם הוגשה בקשה לכך באישור היועץ המשפטי לממשלה.

6. שילוב הוראותיו של סעיף זה ויישומן, מביא למסקנה כי לא רק שאין אפשרות לקבל את בקשת המשיבה,

אלא שאף אין כל צורך בהגשת הבקשה מצד המבקש;

· אין חולק כי במהלך 180 הימים שחלפו זה מכבר, לא הוגש נגד המבקש כתב אישום בגין האירועים בגינם נחקר, ובעקבותיהם שוחרר בתנאים דלעיל.

· כמו כן, לא ניתן לחלוק על כך שלא הוגשה בקשה להארכת תוקפם של התנאים **בתוך תקופת הערובה**.

בהתקיימן של נסיבות אלה, קובע החוק מפורשות, כי תנאי השחרור יתבטלו מיניה וביה.

7. מכאן, שבקשת המבקש מתייתרת, באשר החוק עצמו הורה על בטלותם של התנאים, ואין כל צורך בהחלטת בית המשפט בעניין זה.

8. באשר לבקשת המשיבה להורות על הארכת תוקפם של התנאים, הרי שבקשה מסוג זה, אמורה להיות מוגשת בתוך תקופת הערובה, וכאמור, אין זה המצב. לא זו אף זו, המחוקק דורש לקיים דיון בבקשה מסוג זה בנוכחות הצדדים (סעיף 57 לחוק).

9. בשולי הדברים יאמר כי ב"כ המבקש הפנה לבש"פ 4586/06 חלידו נ. מ"י (22.8.16), שם קבע בית המשפט העליון כי גם במצב בו הוגשה בקשה להארכת התנאים בתוך תקופת הערובה, וניתנה "החלטת ביניים" המורה על הארכת התנאים עד לקיום דיון בבקשה, אך לא התקיים דיון במעמד הצדדים בתוך התקופה האמורה, דין ההחלטה בדבר הארכת תוקף הערבויות - להתבטל.

מקל וחומר בענייננו.

10. **סיכומו של דבר, על פי הוראת המחוקק, תנאי השחרור מבוטלים מיום 7.11.18.**

בקשת המשיבה להארכת תוקפם - נדחית על הסף.

המזכירות תעביר ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ג' כסלו תשע"ט, 11 נובמבר 2018, בהעדר הצדדים.